

Преззпричащѣніето пріѣмалмы
Хрїстѣ въ себеси.

При това всички истинни Хрїстїанинѣ треба твърдо да оубѣри себеси, какъ въ тѣмъ висѣка тайна не пріѣма прѣстѣ хлѣбъ и прѣсто вино : но са причащава подъ видъ атъ на ѡсвѣщенї-атъ хлѣбъ сѣщето тѣло Хрїстово, което ѣ принесено на кръстѣ атъ за наше то и скѣпѣванье, и раздробѣнно, като хлѣбъ, ѡ различни те мѣкы: и подъ видъ атъ на ѡсвѣщенно то вино, сѣща та кръвь Хрїстова, която прѣстѣкла иъз Негово то свѣто ребро, и ны ѡчїстїла ѡ все те наше грѣховѣ. Понѣже Хрїстосъ казалъ на своите оученицы, когато имъ давалъ хлѣбъ атъ, “Сїѣ ѣсть тѣло мое..”, и като имъ подавалъ виното, “Сїѣ ѣсть кръвь моя..”, свѣдѣтелашъ, който са причащава тѣмъ свѣты дѣры става едїнъ дѣхъ съ Хрїстѣ, както самъ дѣма “Идѣй въ мою плѣть и пїй мою кръвь во мнѣ пребываетъ, и азъ въ нѣмъ..”, (Іѡанъ: 5. 56.)

Защо ѣ оустѣвлено причащѣніето.

Намѣренїето Спасїтелево, когато оустѣвилъ тѣмъ тайна было, (както ны поучаватъ благовѣстїтели и апостолъ Павелъ) да помнимъ непрестѣнно въ това свѣщенодѣйствїе все те Неговы благодѣнїѣ: и любѣвь та, която показа въ наше то и скѣпѣванье, и ны сподѣвилъ посрѣдъ своѣта смѣрть милосѣрдїето Божїе, и живѣтъ бѣжнїй, “Сїѣ творїте въ мое воспомнѣнїе: ѣлїжды во ѣще исте хлѣбъ сїѣ, и чаши сїю пїете, смѣрть Господню възвѣщаете..”, (1. Корин: 11, 26.)